

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

1. Opificum invidia mutua.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](#)

set; & Ariadne, Minois filia, ejus operâ Theseum ē labyrintho emisif-
set. Cūm igitur terra, marique negatum sibi videret effugium, solus
restabat aér, per quem fugam duxit esse tentandam. Simulat ergo mu-
nus se confidere velle, & opus mirabile, quō regis placare posset ani-
mum; poscit ceram & varias pennas; quibus impetratis; conficit alas
& sibi, & Icaro filio: annexit eas humeris, & avium in modum libra-
tus ē Creta in insulam Sardiniam aérium carpit iter. Urbem Cumas de-
latus, Apollini templum erigit, grati monumentum animi. Icarus,
dum spretis paternis monitis, justō altius evolat, cera solaribus lique-
facta radijs solvit, decidunt pennae, & ipse delabitur in mare, cui no-
men à se *Icarum* fecit.

Ethica.

I. (a) In adagijs dicitur: *Figulus figulo invidet, faber fabro.*
Artificij enim similitudo magis æmulationem, quam benevolentiam con-
ciliat. Hesiodus canit:

Καὶ νεραῖς νεραῖς κοτεῖ, καὶ τέλοι τέκτων.

Καὶ πλωχὸς πλώχῳ φθονεῖ, καὶ αἰδός αἰδεῖ.

Odit námque faber fabrum, figulisque molestus.

Est figulo: mendico protinus invidet alter.

Mendicus: cantor cantorem lividus odit.

Uf sit invidentia Dædalum, & incedit adeo: ut adolescentem in-
geniosum, propinquo junctum sanguine, in disciplinam sibi à sorore
traditum, ob industriam & solertiam mentis, præcipitarit ex alto; &
mentitus sit insuper, cum lapsum fortuito casui deberi. An non pro-
fectus discipuli cedebat in laudem magistri? sed invidia cœcutit ad ho-
nesta, quamcumque sit oculata in rebus alterius reprehensioni subjectis.
Neque rarum est, ut discipuli laborent ingrati animi vitio; magistri ve-
rò livoris afflentur veneno; quiritantur scilicet si oleum perdant & ope-
ram in stupidis & bardis instruendis capitibus; irritantur, si nañciscan-
tur ingenia suismet felicia, & artis dubiam factura palmam; timent,
ne discipulus supra magistrum.

II. De Perdice Ovidius:

----- at illum

Quæ favet ingenij, excepit Pallas, avénique
Reddidit, & medio velavit in aëre pennis:

G g

Sed

(a) Oppidum invidia mutauit.